

به نام خدا

موضوع: گزارش پروژه درس تئوری کدینگ

استاد: دكتر صباغيان

دانشجو: سجاد عليخاني

شماره دانشجویی: ۸۱۰۱۹۹۲۲۶

نيمسال اول ١٣٩٩-١٤٠٠

سوال ١ (+ امتيازي):

بخش اول:

در این بخش با وارد کردن هر آرایه حاوی بیت به طول مضربی از ۱۱ در خروجی یک آرایه با طول مضربی از ۱۵ در این بخش با وارد کردن هر آرایه حاوی بیت به طول مضربی از ۱۱ در یا توجه به ماتریس دریافت میکنیم که همان پیام کد شده با استفاده از کدینگ Hamming(15,11) می باشد. با توجه به ماتریس $t = \left[\frac{dmin-1}{2}\right]$ می باشد بنابراین با توجه به رابطه ی $t = \left[\frac{dmin-1}{2}\right]$ حداکثر قابلیت تصحیح خطای این کد برابر یک بیت در بین ۱۱ بیت ورودی است. شکل ۱-۱ نمونه ای از یک آرایه بیت ورودی و خروجی را نشان می دهد.

ENTER AN ARRAY OF BITS WITH LENGTH OF MULTIPLE OF 11 TO ENCODE: [1,0,0,1,0,1,1,1,0,1,0,1,0,1,0,1,1,0,0,0,1,1,0,1] ENCODED MESSAGE: [0, 1, 0, 1, 1, 0, 0, 1, 1, 0, 1, 1, 0, 1, 1, 0, 1, 1, 0, 0, 0, 1, 1, 0, 1]

بخش دوم:

در این بخش با وارد کردن هر آرایه حاوی بیت به طول مضربی از ۱۵ در خروجی در صورت عدم وجود هیچ خطای قابل خطای قابل آشکارسازی، پیام دیکد شده به نمایش در می آید و در صورت بروز حداقل یک خطای قابل آشکارسازی، هشدار وجود خطا ظاهر می شود. شکل ۱-۲-۱ و ۲-۲-۱ نمونه ای از کارکرد این کد را نشان می دهد.

ENTER AN ARRAY OF BITS TO DECODE: [0, 1, 0, 1, 1, 0, 0, 1, 0, 1, 1, 0, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 0, 1, 1, 0, 0, 0, 1, 1, 0, 1]
DECODED MESSAGE: [array([1, 0, 0, 1, 0, 1, 1, 0, 1, 0]), array([1, 0, 1, 1, 0, 0, 0, 1, 1, 0, 1])]

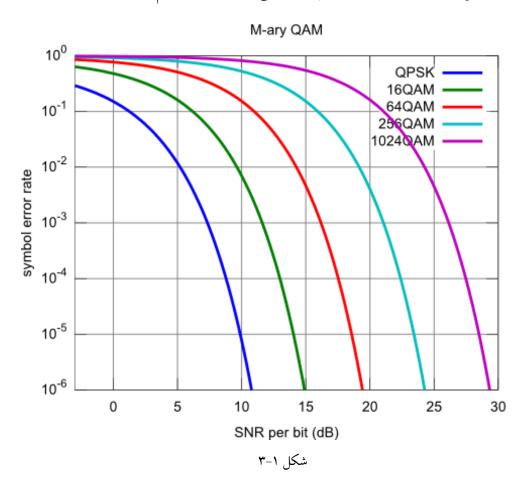
ENTER AN ARRAY OF BITS TO DECODE: [0, 1, 0, 1, 1, 0, 0, 1, 0, 1, 1, 0, 1, 0, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 0, 1, 1, 0, 0, 0, 1, 1, 0, 0] ERROR: THE MESSAGE IS CORRUPTED DUE TO CHANNEL NOISE

شكل ١-٢-٦

بخش سوم:

در شبیه سازی انتشار موج های رادیویی میتوان نتایج را با راه های متفاوت مدل کرد. معیارهایی نظیر نرخ خطای بیت (Bit Error Rate)، پهنای باند، مکان انتشار موج، فرکانس و دما معیارهای مناسبی برای شبیه سازی هستند. معمولا معیارهای نرخ خطای بیت و پهنای باند در سیستم های مخابراتی از اهمیت بیشتری برخوردارند و همواره سعی بر این است که BER و پهنای باند کمی داشته باشیم. اما یکی از این دو معیار باید طی یک Trade-off به

دیگری ترجیح داده شود. برای مثال برای کم کردن سطح خطا در یک توان ارسالی مشخص، باید از کدینگ های مختلف استفاده کنیم و این به معنی اضافه کردن بیت های کمکی به رشته بیت مورد نظر است که باعث افزایش بهنای باند اشغالی می شود. اما گاهی اوقات مخصوصا زمانی که برای آشکارسازی سیگنال های ارسالی یک حد آستانه ی توان داریم مجبوریم تا حدی پهنای باند را فدای BER کنیم تا سطح خطا از آستانه ی مشخص شده همواره بالاتر باشد یا اینکه در حالت کلی از Erasure و خطا فاصله بگیریم. شکل ۱-۳ نمونه ای از این -Trade مین پهنای باند و احتمال خطا را با استفاده از مدولاسیون های دیجیتال متفاوت نشان می دهد. در این مدولاسیون ها هر چه بیت های بیشتری را در هر Symbol جای دهیم، در یک SNR یکسان پهنای باند اشغالی کاهش و احتمال خطا بالا می رود. در این سوال تنها معیار BER را برای ارزیابی کد استفاده میکنیم.

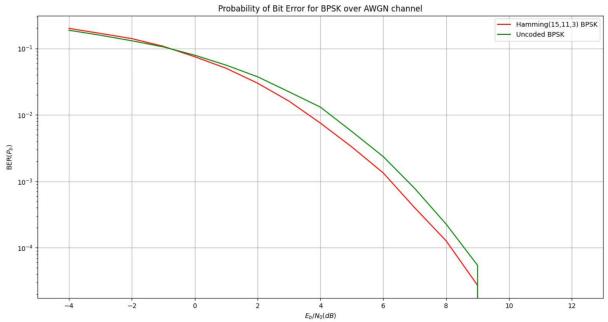
از آنجا که در این سوال از مدولاسیون BPSK استفاده می کنیم، رابطه ی تئوری احتمال خطا بر حسب SNR برای این نوع از مدولاسیون ها در رابطه 1-1 آورده شده است که $\frac{Eb}{N0}$ در آن همان SNR یا سطح سیگنال به نویز است.

$$\Pr(e) = 0.5 * erfc(\sqrt{\frac{Eb}{N0}})$$
 (1-1 ())

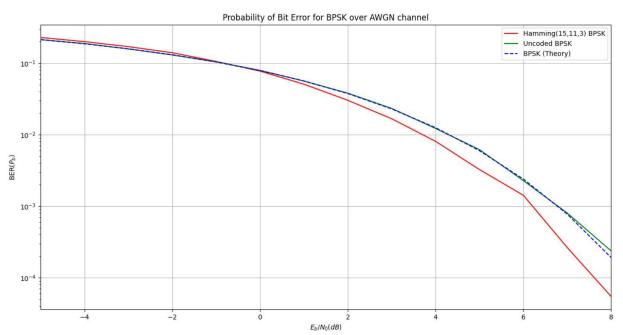
بخش ۴ و ۵ + امتیازی:

در این بخش با برنامه نویسی یک انکدر و دیکدر کد (Hamming(15,11، مدولاتور و دمدولاتور نویز گوسی سفید جمع شونده و افزودن آن به کانال و آشکارسازی و محاسبه ی احتمال خطا نتایج شبیه سازی را با نتایج تئوری مقایسه کرده ایم. برای شبیه سازی، ابتدا یک آرایه بیت رندوم با طول ۱۱۰۰۰۰ بیت را با کد همینگ انکد میکنیم و پس از اعمال مدولاسیون بر روی آن، وارد یک کانال AWGN میکنیم. نویز موجود در این کانال با توجه به مقدار SNR در هر مرحله تغییر می کند و با افزایش سطح سیگنال به نویز، تاثیر نویز کانال را بر روی سیگنال مدوله شده کاهش میدهیم. در گیرنده سیگنال را از یک دمدولاتور BPSK عبور میدهیم و پس از دیکد کر دن کد همینگ آن، بیت های حاصل را با بیت های اولیه در فرستنده مقایسه میکنیم و با تقسیم تعداد بیت های خطا بر تعداد کل بیت ها احتمال خطا برای هر SNR بدست می آید و در پایان نمودار آن را رسم میکنیم. برای شبیه سازی سیگنال کدنشده نیز مانند روند بالا عمل میکنیم، با این تفاوت که در این مرحله نیازی به انکد کردن و دیکد کردن نمی باشد. برای حالت تئوری نیز با استفاده از رابطه ۱-۱ نمودار را رسم میکنیم و در پایان نتایج را در یک نمودار با یکدیگر مقایسه میکنیم. با توجه به شکل شبیه سازی شده ی ۱-۴-۱، مشاهده می شود که با استفاده از کد همینگ موردنظر، در یک سطح سیگنال به نویز یکسان، احتمال خطا تا حد خوبی کاهش می یابد. در شکل ۱-۴-۲ رابطه ی تؤری نیز در نمو دار اعمال شده است که با مدل شبیه سازی تا حد بسیار زیادی یکسان شده است. شکل ۱-۴-۴ نیز تاثیر کانال رایلی و فیدینگ موجود در آن را که بطور عمده ناشی از چندراهه بودن سیگنال در شهرهای شلوغ و پر از ساختمان است، نشان داده شده است که علاوه بر نویز، سیگنال را در یک ضریب فیدینگ ضرب میکند و باعث میشود عمل دمدولاسیون و آشکارسازی از دقت کمتری برخوردار شوند و خطاهای بیشتری رخ دهد. با مقایسه ی کانال رایلی و AWGN در نمودار های این بخش متوجه BER بیشتر کانال رایلی می شویم.

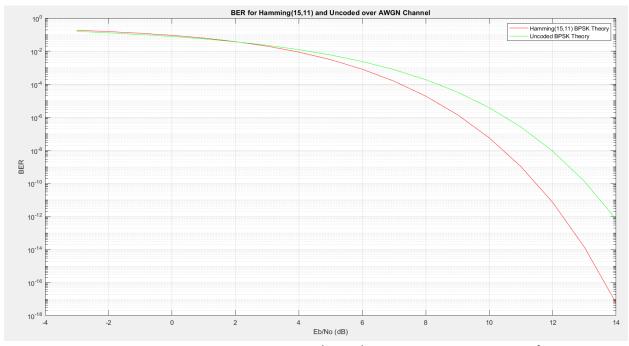
در شکل ۱-۴-۳ نیز به مقایسهی رابطه ی BER و SNR در حالت تئوری پرداخته ایم که تا حد زیادی به شبیه سازی نزدیک می باشد.

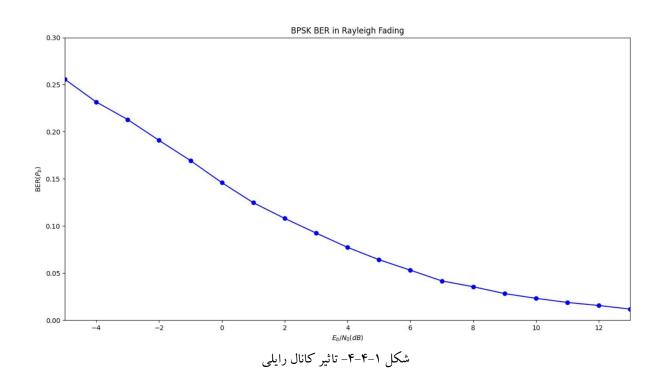
شكل ۱-۴-۱ شبيه سازى همينگ و كدنشده BPSK در كانال AWGN

شکل ۱-۴-۲-مقایسهی شبیهسازی ها با تئوری BPSK در کانال AWGN

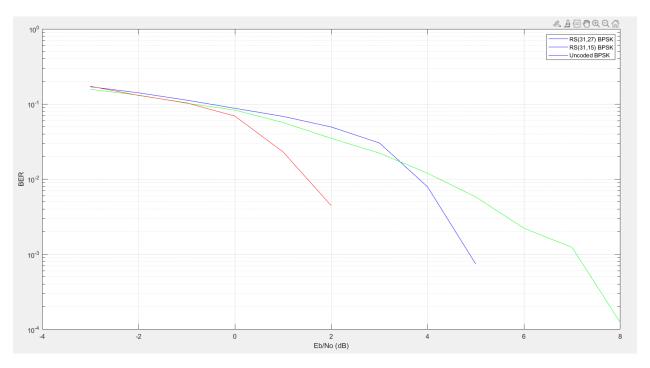

شکل ۱-۴-۳- مقایسه ی حالت تئوری Hamming(15,11) و حالت کدنشده در کانال AWGN

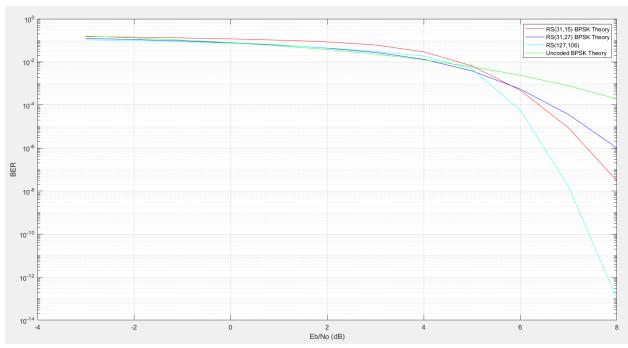
سوال ۲ (+ امتيازي):

در این سوال به انکدینگ و دیکدینگ کدهای رید-سولومون می پردازیم که در صنعت کاربردهای بسیار زیادی RS(31,15) و RS(31,27) از RS(31,27) و حالت کدنشده را داریم و مشخص است در RS(31,15) که RS(31,15) از RS(31,15) و حالت کد نشده از لحاظ کارایی تصحیح خطاهای موجود در کانال پیشی میگیرد. کد RS(31,15) نیز از RS(31,15) به بعد از حالت کدنشده پیش میگیرد و احتمال خطای کمتری پیدا میکند. نمودار قرمز RS(31,15)، نمودار RS(31,15) و نمودار سبز حالت کدنشده RS(31,15) و RS(31,27) و RS(31,27)

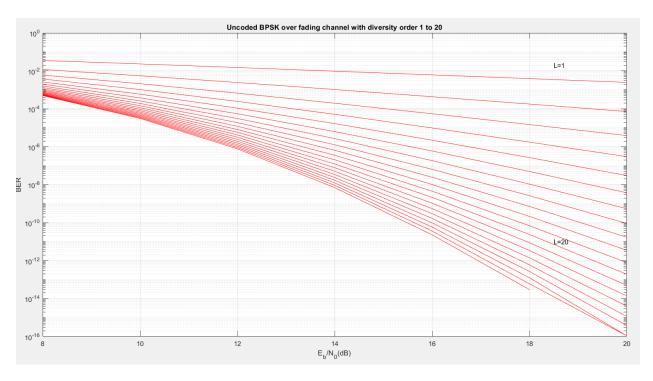

شكل ٢-١- شبيه سازى RS(31,27) و RS(31,27) و حالت كدنشده در كانال AWGN

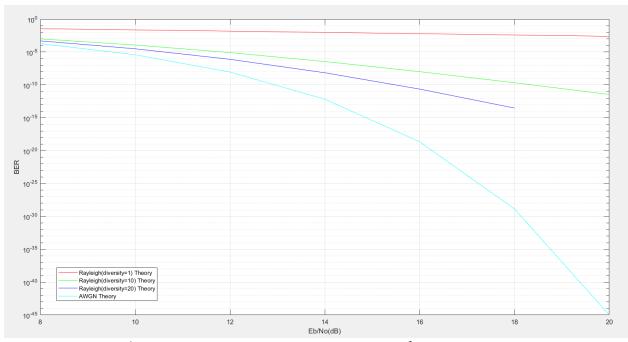
در شکل Y-Y به مقایسه ی حالت تئوری سیگنال های (31,15) RS(31,27) و RS(31,27) و حالت کدنشده با مدولاسیون BPSK در کانال AWGN پرداخته ایم. همانطور که انتظار می رود در یک SNR یکسان، به RS(31,27) و RS(31,15) و حالت کدنشده احتمال خطای ککتری را متحمل می شوند. شایان ذکر است که این برتری از SNR = 5dB بطور جدی تر اختلاف خود را نشان می دهد.

شكل ۲-۲- مقايسهى تئورى (RS(31,15) و RS(31,27) و RS(127,63) و حالت كدنشده با مدولاسيون BPSK در كانال AWGN

شکل ۲-۳- مقایسه ی تئوری احتمال خطا در کانال رایلی با دایورسیتی های متفاوت (۱ تا ۲۰)

شکل ۲-۴- مقایسهی تئوری خطای سیگنال های کدنشده در کانال های رایلی و کانال با نویز سفید گوسی جمع شونده

در شکل ۲-۴ خطای تئوری سیگنال های کدنشده در کانال های رایلی و کانال با نویز سفید گوسی جمع شونده مقایسه شده است که همانطور مشخص است کانال AWGN از تمامی حالات کانال Rayleigh کمتر سیگنال را دچار خطا می کند و دلیل آن وجود ضریب Fading علاوه بر نویز سفید گوسی جمع شونده است که قبل از جمع شدن سیگنال اصلی با نویز آن را در ضریب فیدینگ ضرب می کند و باعث اعوجاج می شود و آشکارسازی را دچار مشکل می کند.

سوال ٣ (+ امتيازي):

بخش اول:

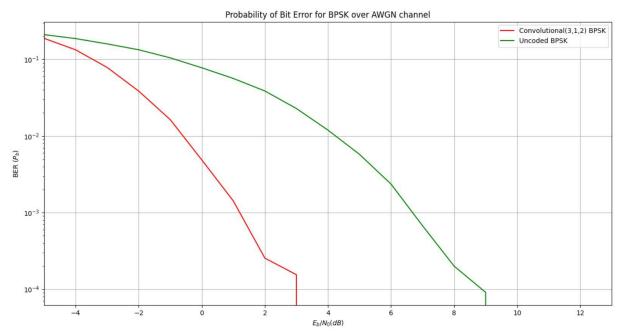
به ازای ارسال هر بیت، سه بیت در خروجی تحویل میگیریم. در این بخش بطور خود کار کد به هر آرایه بیت ورودی دو صفر در ابتدا و دو صفر در انتها برای ایجاد حالت اولیه و حالت نهایی '00' اضافه می کند.

شکل ۱-۳ یک نمونه ورودی و خروجی از انکدر کانولوشنال موردنظر

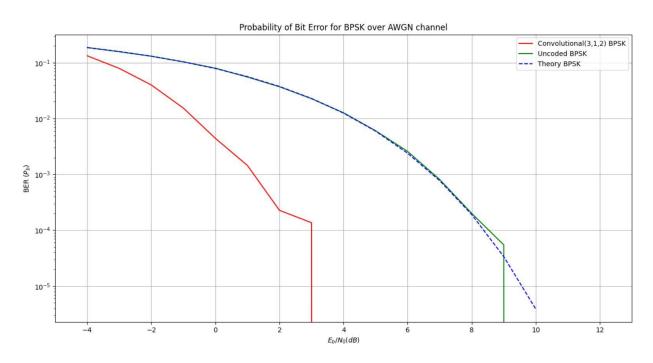
بخش دوم + امتیازی:

برای این سوال انکدر و دیکدر کانولوشنال مربوطه با استفاده از زبان پایتون تماماً نوشته شده است و در دیکدر از الگوریتم ویتربی استفاده شده است. پیاده سازی الگوریتم ویتربی در این برنامه، در بهینه ترین حالت ممکن نمی باشد و به طرق دیگر می توان به سرعت بیشتری در دیکد کردن نیز دست یافت. با این حال الگوریتم به درستی کار می کند و علاوه بر رسم نمودار های BER بر حسب SNR برای سیگنال های کدشده و کدنشده برای حالت تئوری و شبیه سازی، تمام متریک های نود های دیاگرام ترلیس را نیز ذخیره می کند و بعنوان نمونه متریک آخرین نود دیاگرام ترلیس برای هر SNR که بیانگر مجموع تعداد اصلاحات بیتی و آخرین نود الکدر آرایه بیتی بصورت رندوم یک نمودار رسم می کند و شبیه سازی ها را با استفاده از آن انجام می دهد.

در شکل ۳-۲ به مقایسه ی شبیه سازی کد (Convolutional(3,1,2 موردنظر سوال و حالت کد نشده با مدولاسیون BPSK در کانال AWGN پرداخته ایم. با توجه به نمودار حاصل شده، مشخص است که احتمال خطا در کد کانولوشنال موردنظر به طرز چشم گیری در تمام SNR ها کاهش می یابد. بعنوان مثال در SNR = 2dB احتمال بروز خطا در کد کانولوشنال به یک صدم حالت کدنشده می رسد.

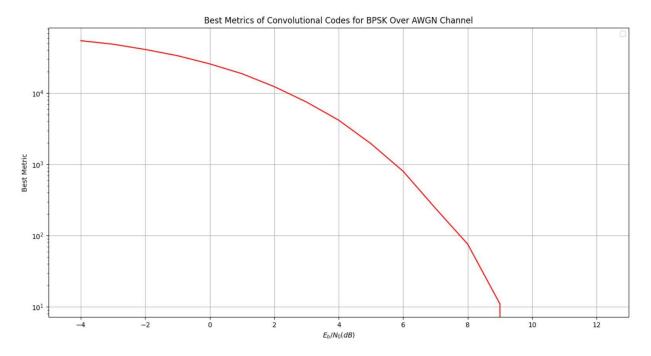

شکل ۳-۲- مقایسهی شبیهسازی کد Convolutional(3,1,2) موردنظر سوال و حالت کد نشده با مدولاسیون BPSK در کانال AWGN

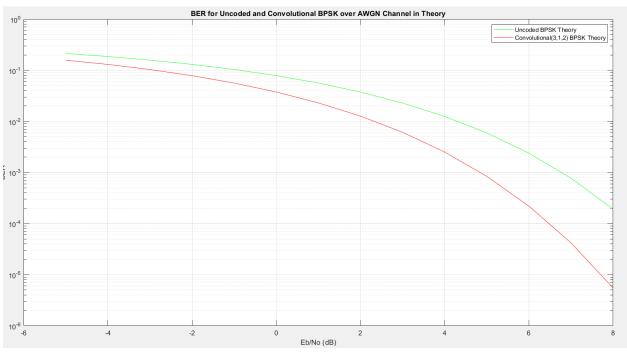

شکل ۳-۳- مقایسهی شبیهسازی کد (Convolutional(3,1,2 موردنظر سوال و حالت کد نشده و حالت تئوری با مدولاسیون BPSK در کانال AWGN

در شکل ۳-۳ نمودار BER بر حسب SNR های مختلف را نیز به نمودار قبل اضافه نموده ایم. همانطور که ملاحظه می شود با نتیجه ی شبیه سازی شباهت بسیار زیادی دارد.

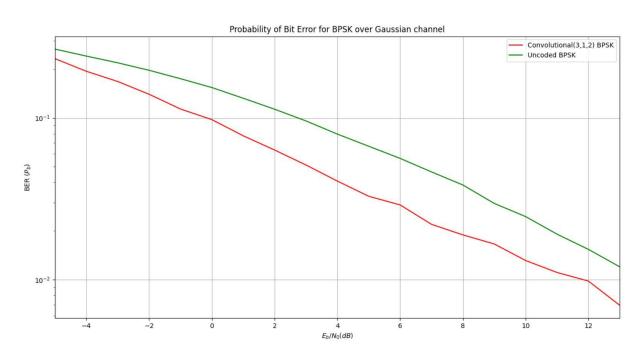

شکل ۳-۴- بهترین متریک کد کانولوشنال موردنظر در مرحلهی دیکدینگ به ازای SNR های مختلف

شكل ۳-۵- مقايسهى تئورى كد Convolutional(3,1,2) و حالت كدنشده با مدولاسيون BPSK در كانال AWGN

همانطور که در شکل ۳-۵ پیداست، در حالت تئوری نیز کد کانولوشنال وضعیت بهتری از نظر احتمال رویداد خطا دارد و با نتیجه ی حاصل از شبیه سازی شباهت بسیار زیادی دارد.

شکا , ۳-۶- شبیه سازی کد (Convolutional (3,1,2 و حالت کدنشده با مدولاسیون BPSK در کانال Gaussian

همانطور که در شکل ۳-۶ مشاهده می شود، احتمال خطا برای حالت کدشده نسبت به حالت کدنشده در کانال Gaussian نیز کمتر است اما هر دو BER نسبت به کانال AWGN به دلیل وجود فیدینگ، به شدت افزایش پیدا کردهاند.

در پایان شایان ذکر است که در سوال اول و سوم این پروژه، در قسمت های شبیه سازی بنده از هیچ گونه تابع خاص آماده ای استفاده نکرده ام و تمام قسمت های انکدینگ و دیکدینگ و کانال را با استفاده از پایتون نوشته ام. اما برای سوال دوم در مرحله ی دیکدینگ رید-سولومون در قسمت برنامه نویسی الگوریتم برلکم-مسی و تشخیص مقدار خطا به مشکل برخوردم و ناچاراً از تولباکس communication متلب استفاده نمودم.